

WYTYCZNA NR 6

Zagadnienie: Rejestracja czasu spędzonego na pokładzie promu lub w pociągu, w przypadku gdy kierowca ma dostęp do koi lub kuszetki.

Artykuł: 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006.

Podejście, jakie należy zastosować: Zasadniczo w trakcie odpoczynku kierowca ma możliwość swobodnego dysponowania swoim czasem, zgodnie z art. 4 lit. f). Kierowca ma jednak prawo skorzystać z przysługującego mu/jej odpoczynku, dziennego lub tygodniowego, jeśli podróżuje promem lub koleją, pod warunkiem, że ma dostęp do koi lub kuszetki. Wynika to z brzmienia art. 9 ust. 2, który stanowi, że czas spędzony na dojeździe „nie jest liczony jako odpoczynek lub przerwa, **chyba że kierowca znajduje się na promie lub w pociągu i posiada dostęp do koi lub do kuszetki**”.

Ponadto zgodnie z art. 9 ust. 1 **regularny dzienny okres odpoczynku** trwający przynajmniej 11 godzin spędzonych na promie lub w pociągu (jeśli kierowca ma dostęp do koi lub kuszetki) można przerwać najwyżej dwukrotnie innymi czynnościami (takimi jak wjazd na prom lub wsiadanie do pociągu lub zjazd z promu lub wysiadanie z pociągu). Całkowity czas tych dwóch przerw w odpoczynku nie może przekroczyć 1 godziny. Czas ten w żadnym razie nie może skutkować skróceniem regularnego dziennego okresu odpoczynku.

Wspomniane dwie przerwy mogą mieć miejsce w dowolnym momencie podczas regularnego dziennego okresu odpoczynku, również wtedy, gdy przekracza on minimalny okres jedenastu godzin i trwa nadal po przekroczeniu 24 godzin od końca poprzedniego okresu odpoczynku. Co najmniej 11 godzin danego dziennego odpoczynku należy jednak wykorzystać w ciągu 24 godzin od zakończenia poprzedniego okresu odpoczynku. W przeciwnym razie należałoby to uznać za naruszenie przepisu dotyczącego regularnego dziennego odpoczynku.

Odstępstwo na podstawie art. 9 ust. 1 ma nadal zastosowanie do regularnego dziennego odpoczynku, który jest dłuższy niż minimalny okres wymagany rozporządzeniem i który rozpoczyna się na lądzie przed wjazdem na prom/wsiadaniem do pociągu i jest kontynuowany na lądzie po zjeździe z promu/opuszczeniu pociągu.

W przypadku regularnego dziennego odpoczynku w dwóch częściach, z których pierwsza musi trwać co najmniej 3 godziny, a druga co najmniej 9 godzin (zgodnie z art. 4 lit. g)), liczba przerw (maksymalnie dwie) dotyczy całego dziennego okresu odpoczynku, a nie poszczególnych części regularnego dziennego odpoczynku wykorzystywanego w dwóch częściach.

Odstępstwo na podstawie art. 9 ust. 1 nie ma zastosowania do tygodniowego okresu odpoczynku, niezależnie od tego, czy jest on skrócony czy regularny.